

[Ole Vagn Christensen]

hørt man har været optaget af. Det har overhovedet ikke drejet sig om de andre ting.

Så prøver man at trække servicesektoren frem – en servicesektor, som overhovedet ikke eksisterer. Man tror, at hvis man starter med lave lønninger dér, så kan man få sat sådan et system i gang, for så vil folk nok betale for det. Men i hele den udvikling må der være anstændighed, så jeg vil godt stille det konkrete spørgsmål til hr. Helge Sander: Er det ikke lave løn generelt, man taler om, når man taler om fleksibilitet og indslusningsløn?

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Vi har i dag vistnok 39 forskellige løntilskudsordninger – løntilskudsordninger, som ikke mindst Socialdemokratiet har medvirket til. Og det er for mig det bedste bevis på, at også Socialdemokratiet accepterer, at der er opgaver i dette samfund, som ikke lever op til mindstelønnen.

Når man gør det, så må man jo erkende, at problemet kan løses på to måder, nemlig gennem tilskud eller gennem en reel betaling af det, som opgaven er værd. Og dér er det, vi inden for Venstre siger, at vi føler, det er væsentligst, at vi får folk ud på arbejdsmarkedet, og så må man tjene det, som man nu kan tjene ved den opgave, der er at løse. Dér er det, hr. Ole Vagn Christensen fokuserer så stærkt på mindstelønningerne.

Så erkender vi gerne, at der kan være tale om en aflønning, der er så lav, at det er nødvendigt at supplere eller på anden måde regulere – f.eks. ved en begunstigelse i bunden af skattesystemet. Men det er en helt anden snak. Det, vi bare gerne vil have Socialdemokratiet til at erkende, det er, at der er job i det her samfund, som kan løses, hvis bare man ikke skal opfylde mindstelønnen.

Og så må jeg til dokumentation af det sidste og i relation til hr. Ole Vagn Christensens spørgsmål sige: Det er da bemærkelsesværdigt – og det er tal, vi har mødt tidligere i forhandlingerne i Arbejdsmarkedsudvalget – at ser vi på de 17-årige, så er der kun 2 pct.s ledighed. Ser vi på de 19-årige, så er der 16 pct.s ledighed. Hvorfor er der det? Fordi de er fyldt 18 år i mellemtiden; så skal de have mindebetalinger, og det er der altså mange job der ikke kan bære. Det er dér, hunden ligger begravet, og

det må hr. Ole Vagn Christensen og Socialdemokratiet snart acceptere.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til det, hr. Helge Sander kom frem med her sidst.

Den ene bemærkning gælder løntilskudene. Jeg mener ikke, at vi har set en stærkere acceleration her nu, end vi har set igennem de sidste 10 år. Og nu gøres der virkelig tiltag til, at vi kan få gjort det lidt mere målrettet, så vi kan få udnyttet disse løntilskudsordninger lidt bedre, så der ikke bliver tale om en skraldespandsmodel – i en tid, hvor vi snakker meget om skraldemandsmodel – men om noget, der virkelig er målrettet.

Så vil jeg også gerne nævne hele det begreb, der hedder selvfundne jobtræning, som jo også er en gang tilskud. Men jeg kunne forstå, at det, hr. Helge Sander nu snakkede om sidst, var, at man skulle lave tilskud på en anden måde, nemlig via skattesystemet. Alt er jo tilskud; det er bare, at man kalder barnet en hel masse andre ting, man prøver på at opfinde nogle begreber.

Og så vil jeg sige til hr. Helge Sander, at de arbejdsdrengene på 17 år, som man nævner, arbejder efter nogle specielle regler, men de har sandelig også et arbejde, som har en helt anden karakter end det, der gerne skulle være deres fremtid. Det, det drejer sig om, når man er blevet 18 år og derover, er at få lidt mere perspektiv i det, man foretager sig i sit liv. Det må være det, der er målsætningen for dette Ting.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Helge Sander har ordet for en kort bemærkning, og så skal vi nok til at gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Perspektivet i Socialdemokratiets politik er ganske enkelt, at man står uden arbejde; det viste det eksempel, jeg nævnte. Derfor er det måske meget rigtigt i teorien, at man skal have en mere perspektivrig fremtid, når man fylder 18, men jeg tror ikke, der er mange, der ser særlig store perspektiver i at være arbejdsløs.